Голос майбутнього

2009 рік

Спеціальний випуск

У випуску:

Навчитися малому, потім братися за велике
Стор. 2

Проблеми сімейного виховання
Стор. 3

Посміємося разом
Стор. 4

ЗОСя — роки летять непомітно
Стор. 4

ЗОСя нас у дружньому колі з'єднала!

Навчитися малому, потім братися за велике

Один фінський літературознавець перед початком своєї роботи завжди казав: «Я належу до тієї школи, яка вважає передмову «соусом» наступних слів та думок». І справді, цей вислів є достовірним та правдивим. Адже без інтригуючого початку та зацікавленості зі сторони читача доповідь стане лише теоретичною, невражаючою та, звичайно, некорисною. Тож і нашим початком буде вірш Ліни Костенко, що захоплює слухача своїми нестандартними, а навпаки досить зворушливими та прекрасними словами, які кожен може розтлумачити по-своєму…

Життя іде і все без коректур.
І час летить, не стишує галопу.
Давно нема маркізи Помпадур,
і ми живем уже після потопу.
Не знаю я, що буде після нас,
в які природа убереться шати.
Єдиний, хто не втомлюється, – час.
А ми живі, нам треба поспішати.
Зробити щось, лишити по собі,
а ми, нічого, – пройдемо, як тіні,
щоб тільки неба очі голубі
цю землю завжди бачили в цвітінні.
Щоб ці ліси не вимерли, як тур,
щоб ці слова не вичахли, як руди.
Життя іде і все без коректур,
і як напишеш, так уже і буде.
Але не бійся прикрого рядка.
Прозрінь не бійся, бо вони як ліки.
Не бійся правди, хоч яка гірка,
не бійся смутків, хоч вони як ріки.
Людині бійся душу ошукать,
бо в цьому схибиш – то уже навіки.

Життя людини подібне до чотирьох пір року: весна – її народження, прихід у цей світ, перші самостійні кроки; літо – пора юності, емоційного піднесення та вибору; осінь – то її твердь та досвід, що прийшов з роками; зима наступає після осені, період, коли все завмирає, і саме тоді тобі стає байдужою до того, що відбувається навколо…

Але кожна з них не досконала і має в собі певні перешкоди, через які ти спіткнешся, якщо не уважний…

Ну що ж, час наближався до ночі. Орфієв (так його називали друзі) сидів за своїм столом, що був неживим відображенням свого господаря, таким же сірим, буденним та байдужим. У невеличкій кімнаті, що схожа на коробку сірників, де кожен з них лише частина цілого, він намагався знайти предмет, що удостоївся б його уваги, аби відволіктися від нудної роботи, яка зруйнувала все життя. І ось, оглянувши всі нерухомі складові кімнати пастельного кольору, він підійшов до вікна. Намагаючись щось побачити в глибокій темряві осінньої ночі, раптово Орфієв перевів погляд на ледь помітне покручене від холодного вітру жовтогаряче листя, яке опадало. Незважаючи на вище сказане та його апатію до всього, танок кружляючого листя зачепив струну душі, що залишалася єдиною живою частиною його існування, та луною відобразила всі спогади…

У скляних очах Орфієва постало дві постаті: чоловіка та жінки, які переїхали зі своїм 18-річним сином до цього, здавалося б, такого незвичайного та багатообіцяючого містечка, аби змінити його життя, що за 18 років не дало ніякого результату та не залишило сліду, адже хлопчик з дитинства звик вирішувати всі проблеми за допомогою батькових грошей. Але, попри намагання матері зробити з сина Людину та навчити його самостійно досягати потрібного в житті своїми силами та вміннями, юнак так і залишився легковажним сином свого батька. Хоча мати, не втрачаючи надії, продовжувала пояснювати сину, що життя – то купа цегли, завдяки якій ми будуємо себе, але щоб це зробити, потрібно мати та відшліфовувати цю цеглу, яка є нічим іншим, як тими маленькими частинками зусиль, докладених до проходження певних етапів на першій сходинці самостійного життя. Адже цегла – це лише складова частина великого, якщо ми не будемо її мати, цінувати та удосконалювати, то ми не матимемо малого, щоб приступити до створення великого. І це лунало з її вуст, як істина, як те живе, до якого потрібно рости й рости. Але вона повинна звучати не тільки в словах, а й реалізовуватися в діях…

Тяжкі краплі дощу в перемішку з листям важко опускаються на сірий та мокрий асфальт і втоптуються в нього величезною кількістю ніг, що за швидкістю пересування характеризуюсь зайнятість господарів. У родині Орфієвих горе. Батько застрелився... Його контора зазнала краху…А мати злягла від недуги…У скляних очах Орфієва мертве тіло матері, а в голові стоїть її притишений голос, що промовляє такі слова: «Два варіанти в характеристиці людини: великий у малому та малий у великому. Ти – великий у малому…»

І ось через 20 років він стоїть непорушно біля вікна і розуміє, що це вперше після смерті батьків його пронизують бурхливі почуття, а за вікном – осінь, тиха, спокійна пора, яка може однієї миті спалахнути стихією. Так і сталося: після 20 років осінніх сухих днів пішов дощ, а на щоках Орфієва горіли рясні сльози. Адже тільки через цей великий проміжок часу він зміг зрозуміти слова матері і, оглядаючись назад, побачив, що півжиття був ніким, роботу отримав завдяки батькові, а одружився, бо прийшов час. Він не пізнав такої пори життя, як весна і літо. Адже Орфієв нічого не досяг своїми зусиллями, аби потім отримати повагу, авторитет та гарну роботу. У дитячі роки та юності він не мав жодного вірного друга чи товариша, не пізнав такого прекрасного почуття, як кохання. Тільки тепер зрозумів, що так і не зміг відшліфувати ту цеглу, яку дав йому батько(і тут не обійшлося без нього), а тому і стіни будинку(життя) не стали яскравими та міцними…

Раптом залунав голос його дружини, і Орфієв, опустившись на землю, став таким же сірим і буденним, як і кімната. Так і закінчилося життя – безуспішною спробою повернутися до нього…

Отож, кожен із вас зрозумів, що велике будується з малого, але щоб навчитися цьому малому, потрібно докласти зусилля, енергію та вміння. І хоча ця істина відома всім, але не кожен її наслідує.

Від авторів: памфлет написано у вигляді казки, в якій закладено глибокий зміст!

Проблеми сімейного виховання

Сім'я є моделлю суспільства на конкретному історичному етапі розвитку, відображає його моральні та духовні особливості.

Сім'я — невелика соціальна група, до якої входять поєднані шлюбом чоловік і жінка, їх діти (власні або усиновлені), кровні родичі, інші особи, пов'язані родинними зв'язками з подружжям. Сім'я є природним середовищем первинної соціалізації дитини, джерелом її матеріальної та емоційної підтримки, засобом збереження і передання культурних цінностей від покоління до покоління.

З перших днів появи дитини на світ сім'я покликана готувати її до життя та практичної діяльності, в домашніх умовах забезпечити розумну організацію існування, допомогти засвоїти позитивний досвід старших поколінь, набути власного досвіду в поведінці й діяльності. Оскільки мета виховання підростаючого покоління — формування всебічно розвиненої особистості, сім'я, як і школа, здійснює моральне, розумове, трудове, естетичне й фізичне виховання. Ефективність виховання дітей у сім'ї залежить від створення в ній належних умов. Головна умова сімейного виховання — міцний фундамент сім'ї, що базується на її непорушному авторитеті, подружній вірності, любові до дітей і відданості обов'язку їх виховання, материнському покликанні жінки, піднесенні ролі батьків у створенні та захисті домашнього вогнища, забезпеченні на їх прикладі моральної підготовки молоді до подружнього життя. Провідну роль у сімейному вихованні відіграє мати. Саме вона найбільше впливає на дітей, особливо в сфері духовно-морального виховання. Діти, які виростають без материнського тепла й ласки, похмурі, як правило, замкнені, злостиві, вперті. Не меншим є й вплив батька, особливо коли йдеться про виховання хлопчиків. Проте виконати свої виховні функції батько й мати можуть лише за умови, якщо вони є справжнім авторитетом для дітей. Справжнім авторитетом користуються батьки, які сумлінно ставляться до праці, до сімейних обов'язків, активні в громадському житті. Такі батьки уважні до дітей, люблять їх, цікавляться шкільними та позашкільними справами, поважають людську гідність, водночас виявляючи до них належну вимогливість. Важко переоцінити роль дідуся й бабусі в сімейному вихованні. Однак це не означає, що батьки повинні перекладати на них свої обов'язки. Дитині потрібні ті й ті. Сімейне виховання повноцінне лише за розумного поєднання впливу першовихователів — батьків та багатих на життєвий досвід помічників і порадників — дідуся й бабусю. Саме вони допомагають вирішити й таку моральну проблему, як виховання в дітей чуйного, уважного ставлення до людей похилого віку. Людяність виховується тільки на прикладі батьків. Якщо діти бачать зневажливе ставлення батьків до дідуся чи бабусі, то годі сподіватися від них іншої поведінки в майбутньому.

Отже, педагогічне середовище розвитку дитини створюється в процесі сімейного виховання, залежить від типу сім'ї. Розуміння цього педагогами сприяє поглибленню зв'язків із нею, пошуку можливостей щодо корекції сімейного виховання, підвищення педагогічної культури батьків, захисту дитини від несприятливого впливу неблагонадійної сім'ї.

Посміємося разом

***

Іде заняття в школі. Учитель:
- Хто вважає себе дурнем, підведіться.
Через декілька хвилин підводиться Вовочка.
- Ти що, вважаєш себе дурнем?
- Ні, але негарно, коли ви один стоїте…

***

Першокласника тягнуть у школу.
Він впирається і кричить:
- Дванадцять років !!! За що !!???

***

Тату! А ти в школі бився?
- Звичайно, бився.
- А ти всіх побив?
- Звичайно, всіх!
- Тату! А можна тебе попрохати, щоб ти більше не приходив до нас у школу?!

***

Випадок у китайській школі:
- Синь-янь, чому ти знову спізнилася?
- Бабусю через дорогу переводила.
- Брешеш!
- Маїсові коржики ліпила.
- Знову брешеш!
- Народжувала.
- Гаразд, сідай.

***

Школа, урок, здається, історії. Народ розгадує кросворди.
Італійський революційний діяч. Вісім букв. Четверта “о”.
- Чиполіно.

***

Зустрічаються два абітурієнти.
- Вступаю до театрального інституту.
- Але в тебе ж ніяких даних.
- А дядько?!

***

У відділ рацсу приходить індієць і звертається до службовця:
- Хочу змінити ім’я, а то воно таке довге, що створює мені масу проблем. Мене звуть Маленьке Безневинне Ягня, Стрибаюче По Лугах, За Яким Стежить невсипуще Око Матері-Вівці.
- Зрозуміло, – говорить службовець, – яке нове ім’я ви хочете?
- Просто Бе-Бе.

ЗОСя — роки летять непомітно

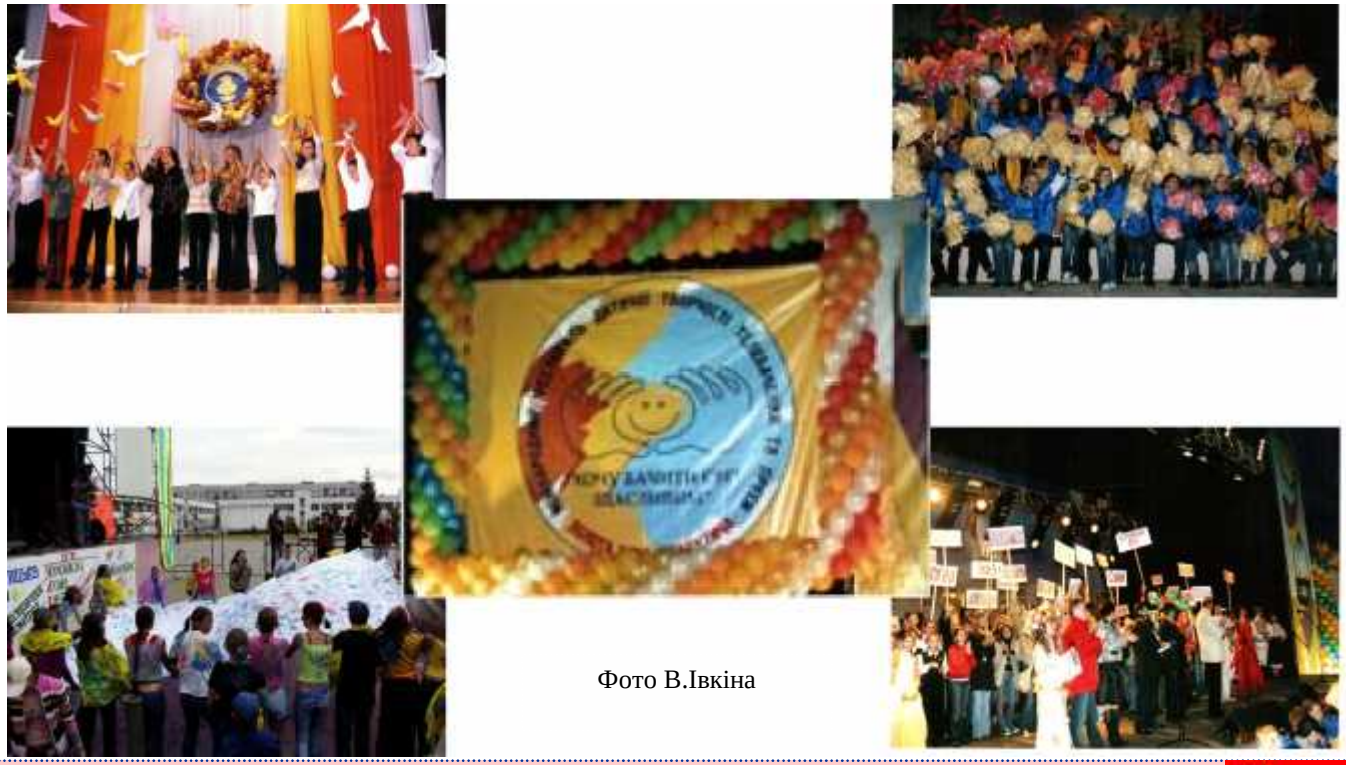

Фото В.Івкіна

Голос майбутнього

Редакційна колегія:
Кушнеренко О. – голова
Редактор – Лапко Ю., Брох І.

Адреса:
07100, Київська обл., вул. Героїв Дніпра, 6, ліцей
тел. 2-22-60